

35 de ani de luptă sub steagul marxism-leninismului

Se împlinesc astăzi 35 de ani de când, în locul avântului revoluționar din anii imediat următori Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, clasa noastră muncitoare a reușit victoria istorică a creșterii Partidului Comunist din România. Crearea partidului proletariului din țara noastră a marcat o mare victorie a leninismului asupra oportunistului în mișcarea muncitorească din țara noastră. Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a constituit o cotitură radicală în destinele omenirii, începutul erei comunismului. Făurirea P.C.R. a constituit cea mai vie expresie a cotiturii radicale ce a determinat-o în ideologia clasei noastre muncitoare influența internațională a victoriei Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, a proletariului rus. Acest moment istoric deosebit din istoria patriei noastre este rezultatul unui proces îndelungat de dezvoltare istorică a poporului, a luptei sale pentru eliberarea socială și națională dusă de-a lungul veacurilor, continuată și ridicată pe o treaptă superioară de mișcarea muncitorească revoluționară. Prin această victorie istorică proletariatul din România a dobândit un stat major în stare să-l conducă la luptă pentru victoria țării sale finale.

În ultimii treizeci și cinci de ani poporul nostru muncitor a reușit victorii adevărate istorice, ale căror roade se concretizează azi în făurirea statului democratic popular, în succesele hotărâtoare obținute în construirea bazei economice a socialismului. Victoriile istorice obținute în aceste decenii de glorioasă noastră clasă muncitoare se datorează faptului că de la crearea partidului ei de avangardă toate luptele și le-a desfășurat sub steagul partidului, sub steagul marxism-leninismului.

Cranta teorie burghezo-moșteră, singurea dictatură fascistă n-au putut împiedica Partidul Comunist să poarte mereu sus și neîntinșat steagul atotbiruitor al marxismului enocilor noastre, steagul leninismului. Partidul clasei muncitoare s-a călăuzit, s-a dezvoltat în luptă cu dușmanii țării sale masele ale leninismului, apărând cu intrinsecă revoluționară teza de ideologie al marxism-leninismului, aplicându-l în practica revoluționară din țara noastră. Partidul nostru a putut face față celor mai grele încercări și a putut învinge furibundul gresit de ilegalitate, datorită încrederii sale nefermurate în victoria cauzelor proletariului pe care i-a însoțit o triumf glorioasă Partid Comunist al Uniunii Sovietice, fidelitatea față de marxism-leninism.

Dragostea fierbinte față de popor, conștiința răspunderii față de cauza eliberării oamenilor muncii au dat comunistilor din țara noastră tăria și hotărârea pe care n-au putut-o frînge nici cea mai sălbătească teorie a siguranței și a gestapoului, nici regimul de exterminare din închisori, nici procesele monstruoase și nici plutoanele de execuție. La a 35-a aniversare a creșterii Partidului Comunist din România.

Necesitatea unei noi atitudini

Sesiunea subcomitetului Comitetului O.N.U. pentru dezarmare și-a sfârșit ultima sesiune. Tratatul de la Londra care a durat șase săptămâni nu a fost încheiat prin încheierea urmelor înțelegeri între cele cinci state membre ale acestui important organism al O.N.U. Acest fapt, bineînțeles că nu ne poate bucura. Dezarmarea nu este o chestiune care privește numai marile puteri, o chestiune care fac sau nu parte din sus-amintitului organism. Dezarmarea privește îndeaproape toate țările, fie ele mari sau mici, privește direct toate popoarele.

Sperăm că practica obstrucționiste cu care ne-au obșnuit statele occidentale în ultima deceniu vor fi, poate, abandonate și că reprezentanții lor vor încerca să conducă cu adevărat în vederea încheierii unui acord.

Evenimentele au însoțit însă speranțele noastre. Reprezentanții S.U.A., Angliei, Franței și Canada — unii în mai mică, alții în mai mare măsură — nu au întreprins niciun fel de inițiativă favorabilă propunerii noi prezentate de Uniunea Sovietică. După ce au eșuat în încercarea lor de a prezenta propunerile U.R.S.S. drept un „pas propagandistic” reprezentanții puterilor occidentale au recurs la alte trucuri. Ei au început să afirme sus și tare că Uniunea Sovietică ar fi împotriva interzicerii armelor atomice în timp ce ei s-au pronunțat în favoarea acestei interziceri.

Dar să ne adresăm luptelor. Oare U.R.S.S. a abandonat ideea interzicerii armelor atomice? Nicidecum. Uniunea Sovietică a propus, pentru a facilita rezolvarea în ansamblu a problemei dezarmării, reglementarea, mai întâi, a unui aspect — anume acela al armamentelor clasice — asupra cărora există mai multe șanse de acord, datorită apropierei pozițiilor pe care se situau U.R.S.S. și puterile occidentale. Trezindu-se cu succes de această fază s-ar fi putut aborda într-un spirit nou și în condiții noi problemele interzicerii armelor atomice. Trebuie să spunem că această idee a fost omisă, printre alii, și de reprezentanții Angliei la conferința de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe.

Într-o dată însă că și la Londra s-a produs straniu fenomen al susținerii acestei teze de către Uniunea Sovietică în fața unor interlocutori care nu odată ceruseră la rândul lor același lucru și care acum refuzau să se mai gîndească la această fază. Cum se poate explica metamorfoza rapidă a atitudinii puterilor occidentale? Foarte simplă. Din clipa în care U.R.S.S. a mers în întâmpinarea unor anterioare propuneri occidentale acestea s-au de-

Acad. Mihail Sadoveanu s-a înapoiat în Capitală

Dumitrică, dinaintea s-a înapoiat în Capitală venind din R.P.F. Iugoslaviei, acad. Mihail Sadoveanu, vicepreședinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P.R.

La noștre, în Gara de Nord, acad. Mihail Sadoveanu a fost întâmpinat de tovarășii: Mihail Mușie, vicepreședinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale, Avram Bănuț, secretar al Prezidiului Marii Adunări Naționale, Mihail Roșanu, C. Paraschivescu-Bălăceanu, membri ai Prezidiului Marii Adunări Naționale, C. Frățescu, director al. al. Protocolului din Ministerul Afacerilor Externe și alții.

Au fost de față Nikola Vuljanovic, ambasadorul R.P.F. Iugoslaviei la București și Milutin Popovic, prim secretar al Ambasadei.

Seară închinată lui George Enescu la Casa Ziaristilor

Dumitrică, la Casa Ziaristilor din București a avut loc o seară închinată creației marelui nostru muzician George Enescu de la a cărui moarte s-a împlinit de curând un an.

Despre viața și opera lui George Enescu a vorbit prof. Viorel Cosma.

Pianistul Mindru Ka, artist emerit al R.P.R., cântăreaș Lila Grădescu, violonistul Mircea Șăulescu, pianista Mariana Șăulescu, flautistul Alexandru Nicolae și prof. Alex. Roșanu, pianist acompaniator au interpretat un program muzical alcătuit din lucrări ale marelui compozitor.

Au fost apoi audiate pe bandă de magnetofon „Căminca” de Bach în interpretarea lui George Enescu și Rapsodia I de G. Enescu interpretată de Orchestra simfonică a Uniunii Sovietice, dirijată de compozitor.

(Agerpres)

Expoziții românești de artă plastică românească peste hotare

Expozițiile de artă plastică românească deschise peste hotare contribuie la o largă cunoaștere a valorilor noastre artistice.

Printre aceste manifestări s-a înscris de curând și deschiderea unei expoziții de artă plastică românească la Praga. În expoziție figurează peste 180 de lucrări de pictură, sculptură și grafică. Sînt prezentele printre altele lucrări de O. Angheloiu, C. Baba, C. Baraschi, St. Gheorghiș, M. Izsak, Gh. Ivăncenco, V. Kazar, Ligia Macovei, M. H. Maxy, Gh. Naum, J. Perahim, Gy Szabo Bela și alții.

De asemenea, în țara noastră se fac pregătiri în vederea selecționării unor lucrări de grafică contemporană pentru o expoziție românească care urmează să se deschidă în R.P. Chineze. Tăra noastră a mai fost invitată să participe cu lucrări de pictură și grafică la o expoziție de artă plastică care se va deschide la Salzburg în cadrul manifestărilor prilejuate de bicentenariul nașterii marelui compozitor austriac Wolfgang Amadeus Mozart.

(Agerpres)

solidarizat de propriile lor propuneri. Ce reprezintă faptul dacă nu înădă neînțelegerea nedăsimului despre posibilitatea realizării unui acord în problema dezarmării?

Ar mai fi multe lucruri de spus despre simularea dorinței de pace a guvernărilor occidentale și acțiunile concrete pe care le întreprind pentru stăruirea cursului înarmării. Să luăm un alt exemplu. În tratativele anterioare se ajunseseră la un acord în sensul că niștele forțelor armate ale U.R.S.S., S.U.A. și Chinei să fie stabilite la 1-1,5 milioane de oameni. Cu prilejul ultimelor tratative puterile occidentale au cerut ca niștele să fie ridicat la 2,5 milioane oameni. În același timp, bugetul militar al S.U.A. a fost majorat cu 1.740.000.000 dolari față de trezcutul exercițiu financiar.

Despre ce vorbesc faptele dacă nu despre dorința, nemărturisită întotdeauna, dar tradusă cu consecvență în viață, a intensificării cursului înarmării?

Fiește că eșecul actualilor tratative de la Londra nu contribuie de puțin la îmbunătățirea situației internaționale. Forțele păcii din întreaga lume trebuie să acționeze de acum înainte cu o vigoare sporită pentru a determina luarea din nou în discuție a acestei probleme și, mai cu seamă, schimbarea atitudinii puterilor occidentale.

EUGEN PHOEBUS

TRADUCEM ÎN VIAȚĂ HOTĂRÎRILE PARTIDULUI!

Lucrările de finisare sînt pe terminate la „Casa Scînteii”

Celățenii care trec pe Șoseaua Kiselev constată cu mirare cum lucrările de construcție a Combinatului Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin” se apropie de sfîrșit. Într-adevăr, muncitorii constructori lucrează acum la finisarea fațadelor, operație executată pînă acum în cea mai mare parte. Curînd, schelele vor fi date jos, marcînd terminarea construcției acestui mare lăcaș de cultură de la a cărui dare în folosință se împlinesc azi cinci ani.

FOTO: NICU VASILE

Constructorii laminorului de la Roman

Am stat doar o singură zi pe șantierul marelui laminor de la Roman. O singură zi dar elie fapte nu mi-a fost dat să văd! Acum cînd mă gîndesc să le scriu pe birto, nici nu știu cu ce să încep.

Despre muncitorii veniți de la Reșita lăstăre. Ei doar montează scheletul metalic al laminorului. El înfruntă sus pe stâlpii metalici, ploaia rece și vîntul puternic care le pricinuiește mari greutăți. Pe vînt e primejdia să lucrezi. Pe ploaie asiderea. Dar cu toate acestea ei au montat de curînd ultimul stîlp metalic de la hîla nr. 7, iar acum echipele de muncitori conduse de Matei Dîbu și Manole Alexandru se grabesc să pună ultimul stîlp. Echipele sînt în întrecere. Cînd una, cînd alta e în frunte. De mare cinste se va bucura însă echipa care va bate ultimul stîlp. E doar cel de al 250.000-lea stîlp. Pentru asta merită să fie felicitată întregul.

Și nu numai ei. Tot colectivul de la Reșita care lucrează la Roman merita laude. Pentru ce? Pentru că planul pe luna aprilie prevedea să se monteze 165 de tone. Ei însă au montat numai în 19 zile 179 de tone. Și încă ceva! La cele 10.000 tone de material care le-au sosit în ultima vreme înțelegîndu-se lor nu va plăti nici un leu locație. Au lucrat cu dreptul unei regiuni și noaptea la deschîrcat. Asta înseamnă că au avut o credință angajamentul ce și-au luat va fi îndeplinit: să realizeze pînă la sfîrșitul lui septembrie planul fixat pentru întregul an.

Să spunem cîte ceva și despre cei care lucrează la laminor. Nu despre toți. Asta e imposibil. Potem totuși să amintim despre Vasile Bișoc, Tiberiu Patrușca, Constantin Tiron și deșigur cîțiva lovarăși ai lor de la planșorul de construcție metalice. Despre alții am putut să spunem numai că prin construcția unui dispozitiv mecanizat mai ușor, mai repede și cu mai multă exactitate curbarea sîmbului, necesare la construirea cupetoarelor. Tot aici prin folosirea unui nou

mod de matritare se folosește acum și tablă care înainte mergea la deșeu.

O mare greutate întîmpinau constructorii laminorului din cauza lipsei lanțurilor „Gal” pentru betoniere. Lanțurile acestea după ce se uzau nu mai puteau fi folosite. Altele noi nu se găseau în cantități suficiente. Așa că unele betoniere erau puse în situația de a lucra la mîna. Ce era de făcut? Răspunsul l-au dat muncitorii de la sectorul exploatare utilaje. Ei au început să reconstruiască lanțurile, reînnoindu-le uzele de la capete și făcîndu-le altele noi, folosind în acest scop resturile de materiale din atelier. Așa că acum betonierele pot să funcționeze din plin. Ele nu mai au lipsă de lanțuri.

Ar mai fi multe de spus despre cei care lucrează la laminor de la Roman. Dar despre munca lor s-a mai scris și se va mai scrie. Fiește ei lucrează doar o construcție nouă, mîndră, pe planșorul patriei noastre.

D. TARNAUCEANU

Pe șantierul unei noi fabrici

VATRA DORNEI (de la corespondentul nostru). — Ne departe de a pește involuntare ale Dornei, între munții acoperiți cu brînz, se află un mare șantier de construcție. Aici lucrează cu avînt constructorii noii fabrici de brînzeturi fine și lactoză.

În apropierea șantierului s-au ridicat 8 blocuri pentru muncitorii cu cîte 2 apartamente fiecare și un grup social cultural care cuprinde printre altele o sală pentru festivități, una pentru bibliotecă, alta pentru sport, etc. În scurt timp, noua fabrică din apropierea orașului Vatra Dornei va intra în funcțiune. Hărnicii constructori de pe acest șantier se străduiesc să termine cît mai repede. S-au construit în întregime bazele principale precum și centrul termic care va deservei întîreținderea.

Privirile vizitatorilor sînt atrase de frumusețea hănelor, pardosite cu plăci de marmură și gresie, avînd pereții înbrăcați în faianță. Aproape 95 la sută din utilajele și instalații au și fost montate.

Această întreprindere modernă este înzestrată cu utilaj de cea mai înaltă

tehnicitate. Printre multe mașini ale noii fabrici sînt și evaporatoarele și separatoarele centrifugale cu o capacitate de producție de cca. 24.000 litri în timp de 8 ore și o serie de aparate mari automatizate care vor fi întrebuintate pentru fabricarea și pasteurizarea untului. Vacumurile vor produce în 8 ore cîte 800 kg. lactoză — materie primă pentru fabrica de antibiotice de la Iași, iar alte mașini vor transforma zilnic cantitatea de 15.000 litri lapte în unt, șvayzer și alte produse. Întregul proces de producție va fi mecanizat și automatizat.

Sporește producția de petrol cu ajutorul carotajului radioactiv

PLOEȘTI (de la corespondentul nostru). — La cererea schelei Băicoi, în primul trimestru al anului au fost trimise aici mașinile Oficiului de carotaj și perforări. Ochiul atomic a privit în adîncul pămîntului și a însemnat apoi cu precizie nișurile petrolifere. Sonda 353, abandonată ca fiind fără producție, a fost reluată producției cu un debit de 5 tone. Ca rezultat radioactiv dăduse rezultate.

Dar ochiul atomic a fost solicitat să și spună cuvîntul și la o serie de sonde cu producție mică sau cu vituri mari de nisip. În rîndul acestora se numără și sonda 2 R.A. care abia producea cîte o tonă pe zi și aceea cu mult nisip. Carotajul radioactiv a indicat necesitatea executării unei cimentări în talpă. Pusă în producție, sonda și-a sporit debitul de nou ori.

Tot carotajul radioactiv a fost acela care a scos la iveală noi formațiuni petrolifere, considerate neproducțive, la Băicoi.

În rîndul sondelor care și-au sporit debitul, ca urmare a indicațiilor carotajului radioactiv, va trece și sonda 58 R.A. care cîntărește zilnic cîte o tonă de lîlei în plus.

Succesele dobindite au însoțit și mai mult colectivele de geologi a schelei Băicoi, care, cercetînd fîndul de sonde inactive sau cu producție mică, au făcut noi propuneri pentru efectuări de carotaj radioactiv. Energia atomică și-a spus cuvîntul și în industria petrolului.

Premieră teatrală în cinstea aniversării partidului

CONSTANTA (de la corespondentul nostru). — În cinstea sărbătorii a 35 de ani de la înființarea Partidului Comunist din România, Teatrul de Stat din Constanța va prezenta astăzi seară în premieră pe țara noastră „Tornitura roșie” a scriitorului Vladimir Colin. Noua lucrare a dramaturgiei originale aduce pe scenă un episod din lupta revoluționară a poporului nostru.

Din distribuție fac parte actorii: Costel Rădulescu, Petre Ștefănescu, Cosma Drăgan, Constantin Morțun, Ștefan Molescu, Jean Ionescu și alții. Regia artistică aparține lui Bernard Lebl.

Producții record la furnalele Hunedoare

HUNEDOARA — Furnalșii de la Combinatul siderurgic din Hunedoara au dat peste plan în luna aprilie, 4.500 tone de fontă, au sporit producția muncii cu 21 la sută la turnul automatizat nr. 6 și cu 7,5 la sută la furnalele vechi. Ei muncesc și acum cu multă însoțire hotărîți să încheie luna mai cu realizări asemănătoare. Rezultatele din primele 4 zile ale acestei luni sînt semnificative: furnalele combinatului au produs cu 8 la sută mai multă fontă decît prevedea planul. La furnalul nr. 6, de pildă, unde lucrează brigăzile conduse de Ștefan Cazan, Victor Pall și Ludovic Cîos, planul pe primele 4 zile din luna mai a fost depășit cu 9,4 la sută, iar la furnalul nr. 1, echipele conduse de Miron Șerban, Ion Bîldea și Avram Căldău au dat cu 9,2 la sută mai multă fontă decît prevedea planul.

PENTRU O RECOLTĂ ÎMBELȘUGATĂ

Aproape 90 la sută

BAIA MARE (de la corespondentul nostru). — Folosind timpul prielnic și capacitatea de lucru a atelelor, țărani muncitori din regiunea Baia Mare au înaintat în săptămîna trecută peste 30.000 hectare. O deosebită atenție s-a acordat culturii porumbului. Astfel, în raionul Tășnad — frumtaș în munții agricole — s-a realizat astăzi planul inițial la semănatul porumbului cît și la toate celelalte culturi.

Suprafețele însemnate au fost semănate în porumb și în raioanele Carei și Satu Mare, care sînt pe terminate cu aceste lucrări. Tînuș seama cî timpul nefavorabil a împiedecat însemnarea unor culturi din prima urgență, cîmetele executivive au recomandat țărănilor muncitori să înșămînteze aceste terenuri cu porumb.

Pînă la 6 mai în regiunea Baia Mare s-a înșămînat 89,7 la sută din cultura porumbului.

A început semănatul bumbacului

CRAIOVA — La îndemnul tehnicienilor agronomi de la punctul agricol, numeroși țărani muncitori din comuna Cerătu au început semănatul bumbacului. În ultimele două zile cultivatorii de bumbac din Cerătu nu înșămînat peste 30 de ha, cu bumbac. Înșămînțarea bumbacului a început și în alte comune din raionul Segarcea, precum și în multe comune din raionul Carabii. Anul acesta în regiunea Craiova se va cultiva cu bumbac o suprafață de 37.000 ha, cu 407,1 la sută mai mult decît în anul 1944. Pentru a obține recolte sporite cultivatorii de bumbac sînt sprijiniți de stațiile de egranare care le-au asigurat sîmînța necesară de bună calitate, mașini de semănat, precum și o mare cantitate de îngrășăminte.

(Agerpres)

„Bătălia” de la Mureni

ORAȘUL STALIN (de la corespondentul nostru). — Ne aflăm în anulul bătăliei înșămînțării, Iosif Săsz, noul secretar al comitetului executiv comunal Mureni, cîcoțat pe cea mai mare ridicătură din sat, scrutează cu mîna streașină la ochi depărtările (o goarele neare și neînșămînțate). O suviță de pîr li flutură rebelă pe frunte, iar mîntău la flutură umflată de vîntul de primăvară. Îl observăm încreștînd fruntea (probabil ceva nu îi e pe plac), apoi, gesticulînd, el face o comandă rapidă din mîna, ca și cînd ar fi spus, loc! Mihai Agbio — om de serviciu la statul popular — care nu s-a desprins de el nici un moment își umflă pieptul, apoi își duse trompeta la gură, suflînd cu toată puterea. Dar lucru ciudat, nici o mișcare: satul continuă să-și machine lenes clipă acelei zile însoțite de primăvară.

După mai multe momente de gîndire, secretarul ajunge la concluzia că metoda cu suflatul gornului a dat greș. Se hotără deci să treacă la agitație prin vînt. Îl înștrul pe Mihai Agbio, trimițîndu-l în sat. După cîteva

ceasuri, în care timp răguși, acesta se întoarce obosit și spusese cu graiul stîns:

— Am strigat pe la toate porțile, dar nimeni nu vrea să iasă...
Înclădat, Iosif Săsz hotără: Cîne nu lăsa pe cîmpul de bătălie (înșămînțări) să fie amendat cu o sumă varînd între 50—100 lei, după gradul de împotrivire. Este de prisos să arătăm că în ciuda sforțărilor făcute de Iosif Săsz nici această metodă nu a avut efectul dorit.

Concluzia este simplă: în loc să antreneze în activitatea sa deputații și întreg aparatul statului popular, pentru a duce în rîndul țărănilor muncitori o viață muncă politică, comitetul executiv al statului popular Mureni folosește în loc de îndrumări practice și muncă de lămurire, suflatul gornului, bătutul tobeli și amenințări.

Nu mai o mobilizare a tuturor forțelor în ducerea unei vii muncă politice poate asigura cîștigarea bătăliei înșămînțării. De importanța acestui lucru trebuie să fie pătruns și comitetul executiv al comunei Mureni, altfel nu va ieși din impas.

Nu mai o mobilizare a tuturor forțelor în ducerea unei vii muncă politice poate asigura cîștigarea bătăliei înșămînțării. De importanța acestui lucru trebuie să fie pătruns și comitetul executiv al comunei Mureni, altfel nu va ieși din impas.

Brigada de tractoriști condusă de Constantin Lupan de la S.M.T. Zelen, a sprijinit gospodăria colectivă din comuna Lunca, raionul Zeletin, să devină frumtaș pe ralon în campania agricolă de primăvară. De asemenea, ajutați de mecanizatorii de la S.M.T. Podoleni, au terminat înșămînțările de primăvară și colectivitățile din comuna Costiș, raionul Buhuși.

Brigada de tractoriști condusă de Constantin Lupan de la S.M.T. Zelen, a sprijinit gospodăria colectivă din comuna Lunca, raionul Zeletin, să devină frumtaș pe ralon în campania agricolă de primăvară. De asemenea, ajutați de mecanizatorii de la S.M.T. Podoleni, au terminat înșămînțările de primăvară și colectivitățile din comuna Costiș, raionul Buhuși.

Gospodăriile de stat frumtașe

Majoritatea gospodăriilor agricole de stat din țară au terminat înșămînțările din epocile I și a II-a. A fost înșămînțată printre altele aproape întreaga suprafață destinată culturilor de orz și orzoaică. Colectivele de muncitori și tehnicienii din gospodăriile agricole de stat din regiunile Bacău, Baia Mare, Cluj, Stalin, Galați, Constanța și Regiunea Autonomă Maghiară au raportat primii terminarea înșămînțării de orz și orzoaică. Este pe terminate și înșămînțarea sfeclei de zahăr, în regiunile Bacău, Baia Mare, Cluj, Craiova, Stalin și Timișoara suprafețele destinate acestor culturi au fost depășite cu 1 pînă la 17 la sută.

Acum, muncitorii, inginerii și tehnicienii gospodăriilor agricole de stat grabesc plantatul cartofilor timpuriu și înșămînțatul porumbului. În cîteva zile, plantatul cartofilor va fi terminat. Sînt frumtașe trustrile din Regiunea Autonomă Maghiară, regiunile Hunedoara, Oradea, Baia Mare, Truseni de aprovizionare al Capitalei și altele unde această lucrare s-a terminat mai devreme.

Anul acesta în gospodăriile agricole de stat din țară va fi cultivată cu porumb cea mai mare suprafață de teren. Pînă acum, a fost înșămînțată aproape 60 la sută din suprafața planificată cultivării acestei plante. În regiunea Craiova, gospodăriile agricole de stat au terminat înșămînțările porumbului.

(Agerpres)

Tipograf la „Casa Științei“

Pornind să aștern pe hîrtie rîndurile de față, amintirile m-au purtat, cu ani în urmă, cînd am posedit prima oară într-o tipografie de pe strada Săndar, Era în toamna anului 1938. Desi locuam în Capitală, în jur strălucia viața din miezul orașului.

Aici în Săndar, pe lângă talentele tipografice, am aflat și o serie de obiceiuri și fapte specifice acestei străzi. Bunăoară, la orele două din noapte, în Săndar nu dormea nimeni din tipografi. Porțile de fier ale tipografiilor se aveau închise, lăsînd loc să treacă cei ce și-și terminaseră munca, tipografi purtînd cu ei un puternic miros de cerneală.

Dar ei nu erau singurii cetățeni ce nu s-au retras în casele lor. Pe străzile tipografice, grupuri de oameni mergeau dintr-un loc în altul, purtînd cu ei o mîșcă de mîșcă, zeci, poate chiar și sute, acești locuitori ai Săndarului (în majoritatea lor copii), erau difuzorii de zăre. Ei așteptau să apară foaia și asemenea unui stol de păsări gălăgioase s-o porneau pe străzile Bucureștiului, strigînd noaptea.

Dacă priveai prin ferestrele de la subsolul tipografiei, prin plasa de sîrmă puteai vedea aspectul trist al zecilor de oameni ce cărau paginile de plumb spre mașina rotativă. Într-o încăpere plină cu fum și miros de plumb, dezbăcîndu-se pînă la brîu, muncitorii stăteau la lucru — la fel ca toți ceilalți tipografi — trudeau de seara pînă dimineața. Mulți dintre ei trebură să plătească de timpuriu tributul vieții datorită acestui fel neomene de a munci.

Drept numeroasele afaceri și matrapazicii încheiate de patronii tipografiilor erau mai greu să afli. De altfel, acestea se făceau cu grija de a nu se ști nimic în atelier. Despre cele ce se petreceau în birouri.

Așa era pe Săndar în anii aceia.

Dacă vrei, cititorule, să afli cîte ceva despre felul cum trăiesc și muncesc astăzi cei ce lucrează la aparate, reviste și cărți, trebuie să mă însoțești spre unul din locurile acesora, spre locul unde se înalță Combinatul Poligrafic „Casa Științei“.

Aci vei avea ocazia să-ți cunoști pe bătrînul Ion Mutu, unul din cei care și-au ironsit o mare parte din viața cîrind cu spina paginile de plumb în subsolul cu aer viciat din Săndar.

Astăzi, deși numai 64 de ani, nu vrea să se dea bălăt. Și are motive serioase. La „Casa Științei“ munca la stereotipie este o

muncă ușoară. Banda rulantă rezolvă acum ceea ce ai demăndat muncii lui Mutu nu a putut rezolva decît cînd s-a pus la muncă cu greutatea plumbului. Ventilatoarele aduc mereu aer proaspăt din parc. Dacă cineva ar putea privi acum pe fereastră (așa cum o făcea în Săndar) ar avea impresia că este vorba de o farmacie și nu de o stereotipie.

Dar pe Gheorghe Olteanu cine nu-l cunoaște? A lucrat 27 de ani într-una din tipografiile Săndarului ca paginator. Drept amintire păstrează o intoxicație cu plumb. Dacă tovarășul Olteanu, acum șeful brigăzii care realizează ziarul „România liberă“, va dori să citească acest articol înainte de apariție, el nu va mai trebui să bată cu peria pe lătele de plumb pentru a-și scoate o copie. Va fi de ajuns să apese pe un buton și mașina automată va face ceea ce tovarășul Olteanu și alți paginatori au făcut cu ani de-a rîndul cu peria de mînă.

De ce nu întrezăre și nu lipsesc niciodată paginilor noștri? De ce depun afia suflet în ceea ce lucrează? Întrebîndu-l pe el ai afla poate că nădărnici fac munca însăși mai plăcută și mai fructuoasă.

Într-adevăr astăzi, în săli spațioase înbrăcate în faianță de culoare ierbită timpurie, la mașini moderne și la lumina becurilor fluorescente, lucrează mii de oameni, în condiții ce nu și le puteau închipui măcar înainte. O parte dintre aceștia împing azi cinci ani de muncă în „Palatul tipografiei“, așa cum pe bună dreptate se poate numi „Casa Științei“. În acest timp milioane și milioane de manuscrise au trecut prin mina tipografică de la Combinat, care le-a redat publicului cititor sub forma de tipărituri. În acești ani, muncitorii de la mașinile plane sau legătoare, de la rotativă sau zălear, s-au bucurat atunci cînd au făcut un lucru bun și au fost triști cînd munca lor nu era la înălțime.

Și tovarășul Olteanu, și lui moș Ion Mutu și celorlalți tipografi, din rîndul cărora s-au ridicat înșiși conducătorii de azi al Combinatului, le transmit din partea noastră, a zălearilor, călduroase felicitări pentru cei cinci ani de existență a „Casei Științei“. Și nu mă îndoiesc că laolaltă cu noi, la felicități milioane de oameni ai muncii, care primesc zilnic zăre, reviste și cărți purtînd imprimat la sfîrșit: Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Științei „I. V. Stalin“.

GH. CONSTANTINESCU

Adunări și mitinguri închinute aniversării partidului

Luni după amiază a avut loc, în sala de festivități a Palatului Administrativ C.F.R., adunarea activității Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitorilor și al Comitetului regional și orașenesc U.T.M. București, închinată sărbătoririi a 35 de ani de la înființarea Partidului Comunist din România.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de tovarășul Cornel Fulger, prim secretar al C.C. al U.T.M.

A luat apoi cuvîntul tovarășul N. Ceaușescu, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., secretar al C.C. al P.M.R.

Cuvîntarea tov. N. Ceaușescu a fost calduros aplaudată.

La sfîrșit, participanții au intonat în cor „Internationale“.

IASI (de la corespondenții noștri) — În încheierea și înstituirea din orașul Iași au avut loc numeroase adunări și mitinguri închinute aniversării a 35 de ani de la înființarea P.C.R.

La adunarea oamenilor muncii de la fabrica „Teșitură“ tovarășul Emil Masiliu, secretar al comitetului regional de partid a vorbit despre importanța acestui eveniment. De asemenea, cadrele didactice, cercetătorii științifici și studenții Institutului de Medi-

cină au ascultat cu viu interes expunerea profesorului universitar S. Sîrbu, care a prezentat o seamă de aspecte din lupta glorioasă a partidului nostru. Astfel de adunări au avut loc și la atelierelor C.F.R. Pașcani, fabrica de țigăre, etc.

GALAȚI (de la corespondenții noștri) — Cu prilejul aniversării a 35 de ani de la înființarea Partidului Comunist Român, în întreaga țară, la instituțiile regiunii Galați au avut loc, după amiază, adunări festive.

Luni după amiază, secretar al comitetului orașenesc P.M.R. Galați, a evocat episoade din eroica luptă legată a comunistilor, pentru unitatea de acțiune politică și organizatorică a clasei muncitoare. Voriturul a relevat aportul pe care l-au adus la lupta pentru libertate revoluționară ale comunistilor și muncitorilor de port din Galați.

În prezenta unui numeros auditoriu format din profesori, ingineri, medici, oameni de artă, la Institutul Tehnic din Galați a conferențiat profesorul universitar Nicolae Moraru, despre „Aniversarea a 35 de ani de la înființarea Partidului Comunist Român“.

Deschiderea expoziției „George Enescu“

Sub auspiciile Ministerului Culturii și Uniunii Compozitorilor din R.P.R. duminică la ora 13 a avut loc în casa lui George Enescu din Calea Victoriei nr. 141 deschiderea expoziției „George Enescu“ organizată cu prilejul comemorării unui an de la moartea marelui muzician român.

La solemnitatea au asistat tovarășii: Miron Constantinescu, L. Răutu, S. Baghici, acad. prof. Traian Șăvulescu, Constantin Cioculescu, M. Roșanu, maestrul emerit al artei M. Andreu, vicepreședintele al Uniunii Compozitorilor din R.P.R., artistul popular George Gheorghe, directorul Filarmonei de Stat „George Enescu“, O. Li. Ștefan, vicepreședintele al A.R.L.U.S., Ștefana Năstăsescu, vicepreședintele al Comitetului executiv al statului popular al Capitalei, Petre Gheorghe, secretar al C.C. al U.T.M., maestrul emerit al artei, Tiberiu Brediceanu, Zeno Vancea și Ion Chirescu, artiștii emeriti D. Dinicu, directorul Conservatorului de Stat „Ciprian Porumbescu“, reprezentanți ai organizațiilor obștești, artiștii emeriti laureați ai Premiului de Stat, numeroși muzicieni, personalități ale vieții culturale, reprezentanți ai presei și raționalii.

Despre viața și opera lui George Enescu a vorbit George Breazu, profesor la Conservatorul de stat „Ciprian Porumbescu“.

A luat apoi cuvîntul acad. prof. Traian Șăvulescu, președintele Academiei R.P.R., care a subliniat că inaugurarea expoziției „George Enescu“

constituie un eveniment în viața culturală a poporului nostru.

A vorbit apoi tovarășul Constantin Cioculescu, ministrul Culturii, care a spus între altele:

„Viața ilustrată muzician, care s-a putut pune la dispoziția poporului său și de plată scumpă ale patriei, este o plădă de slavă închinată artei pătrunse de sensuri umane, mijloc de înălțare a oamenilor.“

Expoziția pe care o deschidem astăzi este numai fundamentul pe care, cu sprijinul specialiștilor, al cercetătorilor științifici și al tuturor celor care l-au cunoscut, al prietenilor și admiratorilor săi, se va înălța în viitorul apropiat muzeul „George Enescu“. În cadrul muzeului „George Enescu“ vor fi create condițiile necesare pentru studierea amănunțită și valorificarea moștenirii artistice a marelui muzician.“

Asistența a vizitat apoi expoziția. Sint expuse parituri aparținînd marelui compozitor, violi și baghete ale maestrului, macheta casei natale, masca mortuară și mușajele mîinilor lui Enescu. Într-una din încăperi se pot vedea două plane la care cînta celebrul muzician. Pe panouri sint expuse numeroase fotografii din viața lui Enescu, precum și lotocopi după unele din scrisorile sale.

La inaugurare a avut loc o audiere pe discurs a Rapodilor romine la și a li-a de George Enescu.

(Agerpres)

Vizitele unei delegații maghiare în regiunea Cluj

CLUJ (de la corespondenții noștri) — Delegația de activități al statului Ungariei Szabo-Szatmar din R.P.U. care se află de cîteva zile în țara noastră, continuă să viziteze regiunea Cluj.

Pînă acum oaspeții maghiari au avut prilejul de a lua contact direct cu numeroși activiști ai statului popular din regiunea Cluj, cu care ocazie s-au efectuat și o serie de preloase schimburi de experiență. De un deosebit interes s-a bucurat schimbările de experiență pe care delegația maghiară le-a avut cu comitetele executive ale statului popular regional Cluj, statului popular raional Dej și al statului popular comunal Polana Blenchi, raional Dej.

Cu prilejul acestor înălțări au fost prezentate rețerale asupra muncii politico-organizatorice a statului popular local. Discuțiile purtate pe marginea referatelor s-au soldat cu o serie de preloase învățăminte. Îndeosebi delegația maghiară s-a interesat de formele prin care se realizează la noi o tot mai strînsă legătură între deputați și alegători. Munca de îndrumare și control, activitatea comisiilor permanente, a comitetelor de cîștoleni, etc., au constituit de asemenea probleme asupra cărora ambele părți și-au împărtășit experiența lor.

Tot zilele acestea delegația maghiară a vizitat stațiunea experimentală pomologică Bistrița, precum și gospodăria colectivă din comuna Joca. Peste tot delegația maghiară s-a bucurat de o căldă primire.

De ce a pornit guvernul sovietic, în această propunere? El a pornit de la faptul că examinarea problemei dezarmării încheindu-se să se realizeze un acord în această problemă în ansamblu, inclusiv în problema interzicerii armei atomice, nu a dus la o înțelegere. Nu numai în problema importantă nu s-a ajuns la un acord; dar nu au fost realizate nici acorduri parțiale, care să fi unit lucrurile din punctul mort.

S-a dovedit a fi prea mare deosebirea dintre poziția Uniunii Sovietice, care s-a pronunțat pentru reducerea substanțială a armamentelor și forțelor armate ale statelor și în primul rînd ale marilor puteri, precum și pentru interzicerea necondiționată a armei atomice, și poziția statelor occidentale.

De aceea este firesc că în această situație trebuia să se ridice în mod inevitabil problema dacă nu s-ar putea încerca să se ajungă mai tîrziu la o înțelegere asupra uneia din cele două probleme principale ale dezarmării și anume în problema armamentelor clasice.

În prezent, firește, reprezintă un nou fel de a privi rezolvarea problemei dezarmării. El prezintă mari avantaje, creînd posibilitatea de a se ajunge mai tîrziu la un acord într-o problemă, asupra căreia pozițiile U.R.S.S. și puterilor occidentale se apropiaseră considerabil la timpul său, lăsîndu-se deosebită la o parte problema armei atomice în legătură cu care divergențele au fost principala piedică în calea către realizarea unui acord în problema dezarmării.

De asemenea, este firesc că în această situație trebuia să se ridice în mod inevitabil problema dacă nu s-ar putea încerca să se ajungă mai tîrziu la o înțelegere asupra uneia din cele două probleme principale ale dezarmării și anume în problema armamentelor clasice.

În prezent, firește, reprezintă un nou fel de a privi rezolvarea problemei dezarmării. El prezintă mari avantaje, creînd posibilitatea de a se ajunge mai tîrziu la un acord într-o problemă, asupra căreia pozițiile U.R.S.S. și puterilor occidentale se apropiaseră considerabil la timpul său, lăsîndu-se deosebită la o parte problema armei atomice în legătură cu care divergențele au fost principala piedică în calea către realizarea unui acord în problema dezarmării.

De asemenea, este firesc că în această situație trebuia să se ridice în mod inevitabil problema dacă nu s-ar putea încerca să se ajungă mai tîrziu la o înțelegere asupra uneia din cele două probleme principale ale dezarmării și anume în problema armamentelor clasice.

În prezent, firește, reprezintă un nou fel de a privi rezolvarea problemei dezarmării. El prezintă mari avantaje, creînd posibilitatea de a se ajunge mai tîrziu la un acord într-o problemă, asupra căreia pozițiile U.R.S.S. și puterilor occidentale se apropiaseră considerabil la timpul său, lăsîndu-se deosebită la o parte problema armei atomice în legătură cu care divergențele au fost principala piedică în calea către realizarea unui acord în problema dezarmării.

De asemenea, este firesc că în această situație trebuia să se ridice în mod inevitabil problema dacă nu s-ar putea încerca să se ajungă mai tîrziu la o înțelegere asupra uneia din cele două probleme principale ale dezarmării și anume în problema armamentelor clasice.

În prezent, firește, reprezintă un nou fel de a privi rezolvarea problemei dezarmării. El prezintă mari avantaje, creînd posibilitatea de a se ajunge mai tîrziu la un acord într-o problemă, asupra căreia pozițiile U.R.S.S. și puterilor occidentale se apropiaseră considerabil la timpul său, lăsîndu-se deosebită la o parte problema armei atomice în legătură cu care divergențele au fost principala piedică în calea către realizarea unui acord în problema dezarmării.

Uniunea Sovietică va continua să depună eforturi pentru a contribui la rezolvarea problemei dezarmării

Declarația lui A. A. Gromiko

LONDRA 7. — Corespondenții agenției TASS s-a adresat delegației U.R.S.S. din subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare solicitîndu-le pe A. A. Gromiko să facă o arătare asupra activității sesiunii subcomitetului, sesiune care și-a încheiat lucrările.

Publicăm mai jos declarația lui A. A. Gromiko.

Subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare din care fac parte U.R.S.S., S.U.A., Anglia, Franța și Canada, a ținut sesiunea la Londra timp de șase săptămîni, examinînd diferite propuneri prezentate în problema dezarmării de către membrii subcomitetului. Nu este necesar să insist asupra importanței încheierii cursului înarmării, în rezolvarea acestei sarcini stat vital interesate toate popoarele care poartă pe umerii lor povara chestiunilor militare provocate de înfrîngerea forțelor armate excesive de mari ale statelor.

Delegația sovietică în subcomitet exprimînd năzuința fermă a Uniunii Sovietice de a contribui la rezolvarea problemei dezarmării, a ținut tot posibilul pentru a înlesni realizarea a cîrului necesar. În acest scop, la 27 martie U.R.S.S. a prezentat subcomitetului spre examinare o nouă propunere.

Această propunere prevede înăptularea în decursul unei perioade de aproximativ 3 ani a unei reduceri substanțiale a forțelor armate și a armamentelor clasice. În primul rînd a forțelor armate și armamentelor celor cinci mari puteri. Se prevede ca nivelul maxim al forțelor armate ale U.R.S.S., S.U.A. și Chinei să fie stabilit la un efectiv de 1.000.000 și 1.500.000 oameni, iar ale Angliei și Franței la 650.000 oameni.

Propunerea U.R.S.S. prevede instituirea unui control internațional eficient asupra respectării de către state a obligațiilor lor pe baza unui tratat corespunzător.

Propunerea Uniunii Sovietice prevede în continuare ca în Europa să fie creată o zonă de limitare și în speșare a armamentelor, care să includă teritoriul celor două părți ale Germaniei, precum și statele vecine cu ele.

Se prevede de asemenea înăptularea unor măsuri parțiale în domeniul dezarmării și anume:

Înlocuirea lentă și progresivă a experimentării armei termonucleare; înăptularea ca trupe de pe teritoriul Germaniei să fie înăptulate cu arma atomică;

Reducerea în proporție de pînă la 15 la sută a bugetelor militare ale statelor în comarale cu bugetele militare ale anului precedent.

Totodată se are în vedere ca înăptularea acestor măsuri parțiale să nu depindă de realizarea unui acord în celelalte probleme privitoare la dezarmare.

Aceasta este principala conținut al noului propuneri sovietice cu privire la dezarmare.

Puterile occidentale preferă să bată pasul pe loc

De la ce a pornit guvernul sovietic, în această propunere? El a pornit de la faptul că examinarea problemei dezarmării încheindu-se să se realizeze un acord în această problemă în ansamblu, inclusiv în problema interzicerii armei atomice, nu a dus la o înțelegere. Nu numai în problema importantă nu s-a ajuns la un acord; dar nu au fost realizate nici acorduri parțiale, care să fi unit lucrurile din punctul mort.

S-a dovedit a fi prea mare deosebirea dintre poziția Uniunii Sovietice, care s-a pronunțat pentru reducerea substanțială a armamentelor și forțelor armate ale statelor și în primul rînd ale marilor puteri, precum și pentru interzicerea necondiționată a armei atomice, și poziția statelor occidentale.

De aceea este firesc că în această situație trebuia să se ridice în mod inevitabil problema dacă nu s-ar putea încerca să se ajungă mai tîrziu la o înțelegere asupra uneia din cele două probleme principale ale dezarmării și anume în problema armamentelor clasice.

În prezent, firește, reprezintă un nou fel de a privi rezolvarea problemei dezarmării. El prezintă mari avantaje, creînd posibilitatea de a se ajunge mai tîrziu la un acord într-o problemă, asupra căreia pozițiile U.R.S.S. și puterilor occidentale se apropiaseră considerabil la timpul său, lăsîndu-se deosebită la o parte problema armei atomice în legătură cu care divergențele au fost principala piedică în calea către realizarea unui acord în problema dezarmării.

De asemenea, este firesc că în această situație trebuia să se ridice în mod inevitabil problema dacă nu s-ar putea încerca să se ajungă mai tîrziu la o înțelegere asupra uneia din cele două probleme principale ale dezarmării și anume în problema armamentelor clasice.

În prezent, firește, reprezintă un nou fel de a privi rezolvarea problemei dezarmării. El prezintă mari avantaje, creînd posibilitatea de a se ajunge mai tîrziu la un acord într-o problemă, asupra căreia pozițiile U.R.S.S. și puterilor occidentale se apropiaseră considerabil la timpul său, lăsîndu-se deosebită la o parte problema armei atomice în legătură cu care divergențele au fost principala piedică în calea către realizarea unui acord în problema dezarmării.

De asemenea, este firesc că în această situație trebuia să se ridice în mod inevitabil problema dacă nu s-ar putea încerca să se ajungă mai tîrziu la o înțelegere asupra uneia din cele două probleme principale ale dezarmării și anume în problema armamentelor clasice.

În prezent, firește, reprezintă un nou fel de a privi rezolvarea problemei dezarmării. El prezintă mari avantaje, creînd posibilitatea de a se ajunge mai tîrziu la un acord într-o problemă, asupra căreia pozițiile U.R.S.S. și puterilor occidentale se apropiaseră considerabil la timpul său, lăsîndu-se deosebită la o parte problema armei atomice în legătură cu care divergențele au fost principala piedică în calea către realizarea unui acord în problema dezarmării.

De asemenea, este firesc că în această situație trebuia să se ridice în mod inevitabil problema dacă nu s-ar putea încerca să se ajungă mai tîrziu la o înțelegere asupra uneia din cele două probleme principale ale dezarmării și anume în problema armamentelor clasice.

În prezent, firește, reprezintă un nou fel de a privi rezolvarea problemei dezarmării. El prezintă mari avantaje, creînd posibilitatea de a se ajunge mai tîrziu la un acord într-o problemă, asupra căreia pozițiile U.R.S.S. și puterilor occidentale se apropiaseră considerabil la timpul său, lăsîndu-se deosebită la o parte problema armei atomice în legătură cu care divergențele au fost principala piedică în calea către realizarea unui acord în problema dezarmării.

De asemenea, este firesc că în această situație trebuia să se ridice în mod inevitabil problema dacă nu s-ar putea încerca să se ajungă mai tîrziu la o înțelegere asupra uneia din cele două probleme principale ale dezarmării și anume în problema armamentelor clasice.

punctul de vedere exprimat anterior de puterile occidentale, reprezentanții acestor puteri în subcomitet ne atrag deosebită atenția că ar fi mai bine, chiar, să se ajungă la un acord în ansamblu asupra problemei dezarmării decît asupra unor părți ale acestei probleme. Totodată ei ignorază însă împrejurarea menționată mai sus, și anume că realizarea unui acord asupra problemei în ansamblu s-a dovedit a fi imposibilă.

Într-adevăr, în prezent lucrurile stau astfel încît fie că se va realiza o înțelegere asupra anumitor părți ale problemei, pentru a ușa apoi un acord asupra problemei dezarmării în ansamblu. Fie că se va obține nici un fel de acord, iar O.N.U. și subcomitetul pentru dezarmare vor continua să bată pasul pe loc.

În jurul nivelului forțelor armate

Discutarea problemei privitoare la nivelul forțelor armate și al armamentelor celor cinci mari puteri prezintă un interes deosebit.

În așara propunerii sovietice mai sus menționate privitoare la nivelurile forțelor armate, care reia propunerea prezentată anterior de puterile occidentale, în această chestiune, subcomitetul l-a prezentat apoi spre examinare o nouă propunere a S.U.A., Angliei și Franței cu privire la stabilirea unor niveluri mai ridicate ale forțelor armate ale celor cinci puteri. Conform acestei propuneri se prevede ca efectivul forțelor armate ale U.R.S.S., S.U.A. și Chinei să fie de 2,5 milioane de oameni, iar ale Angliei și Franței de 750.000 de oameni.

În felul acesta, puterile occidentale au renunțat la nivelurile stabilite anterior de ele cu privire la forțele armate ale celor cinci puteri după ce Uniunea Sovietică se declarase de acord cu propunerea lor.

Cel drept, ni se arată că cifra propusă de 2,5 milioane de oameni pentru fiecare din cele trei puteri, de 750.000 pentru Anglia și Franța, nu este cifra finală și că în viitor se va putea ajunge la o înțelegere pentru niveluri mai scăzute. Dar se precizează totodată că problema nivelurilor mai scăzute va putea fi examinată abia după reglementarea celorlalte probleme internaționale nereșolvate, printre care problema germană.

Nu este greu de înțeles că legarea problemei cu privire la nivelurile forțelor armate, ca și a altor probleme privitoare la dezarmare, de rezolvarea, de exemplu, a problemei germane, înseamnă de fapt o evăsiere de la rezolvarea problemei reducerii armamentelor și a forțelor armate, față de cele declarate de aceste niveluri ale forțelor armate propuse de puterile occidentale ar fi „temporare“ sînt lipsite de orice temel și neconvîngătoare.

La discutarea problemei nivelurilor, adesea ni s-a arătat că actuala situație internațională nu ar permite să se crească la stabilirea nivelurilor forțelor armate propuse actualmente de Uniunea Sovietică și anterior de puterile occidentale. Dar acest argument nu are nimic de a face cu starea reală de lucruri.

Anterior, cînd sursele occidentale au făcut propunerile lor cu privire la nivelurile forțelor armate, situația internațională era mult mai învoioasă și complicată. Este suficient de așăti că în acel timp mai continuau operațiunile militare în Coreea și în Indochina. De atunci s-a obținut un succes însemnat în privința slăbirii încredințării internaționale și în această direcție un rol deosebit l-a avut confirmarea de la Geneva a seilor guvernurilor celor patru puteri. Toate acestea sînt așăti de evidente încît este inutil să mai intrăm în amănunte.

Rupt de dezarmare, controlul este lipsit de sens

După cum se știe, în cursul discuțiilor problemei dezarmării au existat divergențe serioase în problema controlului internațional. Spre deosebire de unele state, Uniunea Sovietică a susținut și continuă să susțină punctul de vedere că controlul internațional trebuie subordonat măsurilor concrete de dezarmare. Rupt de aceste măsuri, controlul este lipsit de orice sens.

În propunerea Uniunii Sovietice din 27 martie sînt prevăzute drepturi foarte largi pentru controlul internațional, care îl permit să-și îndeplinească cu eficacitate funcțiile. Noi sîntem încredințați că și în problema controlului, dacă toți participanții la tratative ar arăta o dorință reală de a se ajunge la un acord, nu ar fi greu de stabilit o înțelegere. Totuși nici din acest punct de vedere nu s-a ajuns încă la o înțelegere. Una din principalele piedici în calea realizării acestei înțelegeri este numirea unor noi comiții de către puterile occidentale, care în trecut nu fuseseră formate ca, de pildă, cunoscuta comisie de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe al celor patru puteri din 1955 toamă pentru o asemenea abordare a problemei dezarmării.

Președintele și propunerea pentru subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, Uniunea Sovietică a ținut seama de această dorință a puterilor occidentale, și mai ales a Angliei, în speranța că acest lucru poate ușura realizarea acordului necesar între puterile interesate.

Ce s-a înțeles ulterior?

Cînd Uniunea Sovietică a fost de acord cu punctul de vedere menționat la a supus spre examinare subcomitetului o propunere corespunzătoare, reprezentanții puterilor occidentale ne-au declarat că propunerea de a se ajunge mai tîrziu la o înțelegere asupra armamentelor clasice nu este acceptabilă, că înțelegerea problemei trebuie rezolvată dintr-o dată. Cu alte cuvînturi, în loc să se folosească acest nou mod de a aborda problema dezarmării, ni se propune să ne învîrtim, ca și pînă acum, în cercul vicios în care ne învîrtim de 10 ani.

Încercînd să justifice renunțarea la acest punct de vedere, ei afirmă că în punctul de vedere exprimat anterior de puterile occidentale, reprezentanții acestor puteri în subcomitet ne atrag deosebită atenția că ar fi mai bine, chiar, să se ajungă la un acord în ansamblu asupra problemei dezarmării decît asupra unor părți ale acestei probleme. Totodată ei ignorază însă împrejurarea menționată mai sus, și anume că realizarea unui acord asupra problemei în ansamblu s-a dovedit a fi imposibilă.

nele U.R.S.S. din 10 mai 1955 care, după cum se știe, rămîn valabile.

Problema armei atomice poate fi abordată și în așa fel încît rezolvarea ei să devină și mai grea. Totalul în mod al acestui abordare puterile occidentale în propunerile lor. Urmînd lor propuneri nu numai că nu ușurează obținerea unui acord în problema atomică, dar dimpotrivă, complică realizarea acesteia.

Neinterzicerea (acum) a armei cu hidrogen nu trebuie să împiedice un acord în privința armamentului clasic

În fața care alini fațetele în această privință:

La timpul său, Uniunea Sovietică și puterile occidentale cauzaseră de fapt de acord asupra ordinii măsurilor pentru interzicerea armei atomice, inclusiv scoaterea ei dintr-un arsenal al statelor, pentru că energia atomică să fie înțebuită exclusiv în scopuri pacifice. Este drept că înaintea ca înțelegerea privitoare la ordinea interzicerii definitive a armei atomice să fie trasă în fața, mai răsunătoare multe probleme de soluționat. Totuși, chestiunile asupra cărora se ajunsesă la un acord constituiau un proiect, acum, după cum se spune, „a pus cruce“ acestui acord învoindu-se greutățile controlului pentru îndeplinirea acordului asupra interzicerii definitive a armei atomice și scoaterea ei din arsenalul statelor. Reprezentanții puterilor occidentale acum nici nu mai pot nega că au fost deosebitele de înțelegere a armei atomice și se învîrtă în jurul acesteia, ca la un moment dat, în viitor, această problemă va trebui discutată de către savanții specialiști, dar discutată.

Unii încearcă să ne convingă că ar fi suficient să se rezolve problema încheierii producției de armament atomic, amîndu-se pentru un viitor determinat rezolvarea problemei interzicerii totale. Se spune, de exemplu, că un acord asupra încheierii producției armei atomice este mai bun decît lipsa oricărui acord privitor la problema atomică, că acesta ar constitui de asemenea un progres. În realitate însă propunerile puterilor occidentale nu rezolvă nici această problemă, deoarece propunerile lor privitoare la arma atomică, ca și propunerile privitoare la armamentele clasice sînt legate de tot felul de condiții prealabile încît se exclude orice posibilitate de progres și în această privință. Inșuși faptul că printre condițiile prealabile care trebuie îndeplinite înainte de interz

